

skattemyndighederne for krav på indeholdte A-skatter og moms ikke skal gøres betinget af sikkerhedsstillelse for de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger. For det andet skal told- og skattemyndighederne i de her omtalte tilfælde kunne overtage behandlingen af konkursboet som midlertidig bestyrer af boet og som kurator, hvis andre kreditorer ikke gør indsigelse herimod. Told- og skattemyndighederne råder over den juridiske revisions- og regnskabsmæssige ekspertise, der gør behandlingen af konkursboet fuldt forsvarlig. Hertil kommer, at told- og skattemyndighederne ikke kommer til at skulle afholde omkostninger til f.eks. en advokat som kurator.

Den foreslåede lettelse i behandlingen af konkursboet skal i øvrigt ske på den måde, som er foreskrevet i konkursloven.

Hvis der er fordringshaver, som modsætter sig, at told- og skattemyndighederne antages som midlertidig bestyrer eller beskikkes som kurator, kan myndighederne ikke antages henholdsvis beskikkes. I så fald antages en anden midlertidig bestyrer eller beskikkes en anden kurator. Dette er dog betinget af, at den pågældende fordringshaver (kreditor) stiller sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen.

Som kurator vil told- og skattemyndighederne kunne anlægge sag om omstødelse af dispositioner efter kapitel 8 i konkursloven. Der vil derigennem kunne tilvejebringes midler fra f.eks. leverandører, som måtte have fået betaling på en omstødsberettigende måde før konkursens indtræden. Dette vil sammen med den foreslåede fortrinsstilling for A-skatter og momsbeløb muliggøre øget dækning af det offentliges krav på dette område.

Lovforslaget vedrører alene indeholdte A-skatter og moms og påvirker derfor ikke den konkursmæssige stilling af det offentliges øvrige skatte- og afgifts-krav.

Bemærkninger til forslagets enkelte paragraffer

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende § 27, stk. 1, er bestemt, at såfremt konkursboets midler ikke kan dække de med konkursbehandlingen forbundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende omkostningsbeløb. Stk. 2, 1. pkt., foreskriver, at afsigelse af konkursdekret er betinget af sikkerhedsstillelse for konkursbehandlingsomkostningerne, medmindre sådanne omkostninger utvivlsomt kan dækkes af konkursboets midler. Som undtagelse er der dog i stk. 2, 2. pkt., åbnet mulighed for efter skifterettens vurdering at undlade at kræve sikkerhedsstillelse i situationer, hvor dette ellers var

berettiget, hvis særlige hensyn til skyldneren eller fordringshaveren (kreditor) taler derfor. Denne undtagelse praktiseres dog meget snævert, idet der ikke gives fritagelse for eller påkræves sikkerhedsstillelse for andre end lønmodtagere, der har været ansat i skyldnerens virksomhed og derfor har et behov for i relation til Lønmodtagernes Garantifond via konkurs at få godtgjort, at skyldneren ikke har midler til dækning af løn. Efter stk. 2, 3. pkt., betales de omkostninger, der ikke dækkes af konkursboet, af statskassen i situationer, hvor der er sket fritagelse for et ellers berettiget krav om sikkerhedsstillelse.

Som stk. 3 foreslås indført en regel, hvorefter skifteretten ikke kan betinge afsigelse af konkursdekret af sikkerhedsstillelse, selv om en sådan sikkerhedsstillelse ellers var påkrævet efter reglen i stk. 2, 1. pkt. Fritagelse for sikkerhedsstillelse gælder dog kun, hvis de angivne betingelser er opfyldt på tidspunktet for dekretets afsigelse. Betingelsen i nr. 1 betyder, at fritagelse for sikkerhedsstillelse alene kan gives, hvis der kun foreligger begæring om konkurs fra told- og skattemyndighederne (Told- og Skattestyrelsen eller de regionale told- og skattemyndigheder (Told- og Skatteregionerne)). Er der også indgivet konkursbegæring af andre fordringshavere (private/offentlige), kan der ikke gives fritagelse for sikkerhedsstillelse. Betingelsen i nr. 2 præciserer, at skyldneren skal være et aktie- eller anpartsselskab. Er skyldneren en anden juridisk person (forening, fond m.v.) eller en fysisk person (selvstændig erhvervsdrivende), gælder fritagelsen for sikkerhedsstillelse ikke. Betingelsen i nr. 3 præciserer, at told- og skattemyndighedernes konkursbegæring skal være støttet på myndighedernes krav mod skyldneren (selskabet) på indeholdte A-skatter efter kildeskatteloven eller på merværdiafgift (moms) eller krav på A-skatter, som omfatter de foreløbige skattebeløb, som selskabet som indeholdelsespligtig efter kildeskattelovens § 46 skal indeholde i forbindelse med udbetaling af A-indkomst. De indeholdte beløb skal indbetales til det offentlige efter kildeskattelovens § 56. Kravet omfatter såvel A-skatter, som skyldneren faktisk har indeholdt, som A-skatter, som skyldneren skulle have indeholdt, og som vedkommende hæfter for efter kildeskattelovens § 69.

Krav om merværdiafgift (moms) omfatter alle krav på afgift efter momsloven, som det påhviler skyldneren at indbetale til myndighederne.

Hvis myndighedernes begæring udelukkende er støttet på andre former for skatter (selskabsskatter) eller afgifter, kan fritagelsesbestemmelsen ikke anvendes. Støttes begæringen på såvel A-skatter som andre skatter, selskabet skylder, kan fritagelsesbestemmelsen anvendes. Tilsvarende gælder, når begæ-